

Debent. n. rectores et quilibet indebita pacta et pmissa rescindere et frangere: sicut illud. In malis pmissis rescinde fide: vel iniusta ordinamenta vel consuetudines tollere: et consuevere simul componere discordantes: et iusta statuta formare. aplos. Cum oibus hoibus pacē hñtes. 1. 2. ē tps tacēdi et tēpus loquēdi. Veritas. n. ait gratian⁹ prius tacēdo discitur: et postea loquēdo docetur. Debet g in admonēdo vel sententiādo tacitus considerari eā: et quid debet debeat admonere: et in sequēti tpe iudicare et docere: in oratōe taceat q ad munda: in executione officij loquat mandando prohibēdo corrigendo et hī. 3. 5. cōbinatio ē tēpus odij et tps dilectionis. Lū. n. quis bonus ē diligēdus est: sed malus odiēdus: vt exēpli gratia basilius malus nō fm naturā que bona ē: sed fm vitiū. vñ et ps. Iniquos odio habui: et pfecto odio oderā illos. i. fm vitiū. vnde aug⁹. sic diligēdi sūt hoīes: vt eoz nō diligātur errores. 4. ē tēpus belli et tēpus pacis: quādo subiecti sūt mali: tunc ē belli tps. s. reprehendēdi eos et puniēdi: qñ vero sunt boni vel ad pñiam reuertunt mali: tunc est tēpus pacis et recōciliādi sunt: et cōclusiue q ad omne tps belli ē vita pñis: quia militia ē vita hominis super terrā. iob. 7. c. 5. sed tēpus pacis pfecte erit in patria. Iai. 31. Sedebit populus me⁹ i pulchritudine pacis in requie opulēta et pacis n̄ erit finis. Et tūc perfecte cōsuebunt celi mirabilia tua et veritatē tuā in ecclia sanctor. Ecce ait aplos nūc tps acceptabile. 2. cor. 6. Ecce nūc dies salutis: et iō cōfessionis p bona opa insistendū: qz vñ nō scz seculi sequētis: qñ nemo operari pōt. s. merito rie. 3o. 9.

Titul⁹ 33. de pena purgatorij et pmaxime de pena lenius: quōd. s. ignis affligat aīas. c. i.

Quia hi qui sunt in purgatorio adhuc nō sunt in ecclia triūphanti: sed militant sub penis: quib⁹ purgant venialia: que secū portauerūt egrediētes aīe de corporibus ac soluiūt reatus mortaliū. i. debita penaz tpaliū: quib⁹ obligati erāt. ppter tpalia ppetrata: quibus hic non satis fecerūt ad sufficiētiā: et si p pñiam recuperauerūt gratiā et euaserūt debitū pene infernalis ppetuē: iō ad ecclia pertinent militatē et eius suffragijs adiunātur: vnde post penas vite pñtis tpales et spūales de quibus actū est breuiter: aliqua tangāt de penis et statu purgandoz. Et pōt induci illud ps. 22. qd decantatur in missa defunctor. Virga tua et baculus tuus ipā me cōsolata sunt: vt sit locutō illaz aīaz ad deū. Et vt grego. dis. 43. sit rector. Virga pcutimur baculo sustentamur. Virga igitur dei pōt dici pena purgatorij: q purificate aīe ille tandē cōsolant intrantes gaudia vite eterne. Baculus dei sunt suffragia ecclie: qbus subleuant

a penis: vt citius cōsolent ab eis liberate: vel baculus dei est crux: in qua deus hūanatus fuit sustentatus. Nā et indulgentie: que aliquādo extenduntur ad defunctos et suffragia ecclie: habent precipue valōrē ex cruce. i. passione xpi. Et ipā eucharistia misse: in qua repletur ipā passio ē maximum suffragiū p defunctis q sunt in purgatorio: et sic ex huiusmodi baculo sustentant et cōsolantur tandem: vnde danieli in lacū leonum posito deus misit prandium bonum p abachuch in figurā: quod significat suffragium eucharistie: vnde fuit confortatus.

Quod antez sit purga

torij patet per auctoritatē apli. i. cor. 3. dicentis: Si quis edificauerit super hoc fundamentū. s. si dei xpiane viue lignū senū stipulā: quia est in eis gradus grauitatis non aut mortalia: quibus aīe igne infernali perpetuo cruciantur p ea notantur vt quidā afferebāt: qd aug⁹. reprobāt in libro de igne purgatorij. Et habetur di. 25. §. alias. patet per grego. dicentē de quibusdā leuibus peccatis ante diem iudicij purgationis credendus ē ignis. Et per aug⁹. qui de eo qui dolet vere et penitet de peccatis mortalibus: sed nō satisfacit sufficienter in presenti penis debitis. p eis sic ait. Prius purgandus est igne purgationis: qui in aliud seculum distulit fructum conuersionis: de peni. di. 7. c. fi. Probatur etiā hoc ex ecclie determinatione: q preualet omni auctoritati doctor. Nam ipā suffragia facit cōtinue p defunctis: non pro his qui sunt in inferno: qz ibi nulla est redēptio vel diminutio pene vel refrigeratio: nec p his qui sunt in gloria: qz non egent: ergo p his qui sunt in purgatorio: hoc negare esset hereticum. Locus aut huius purgatorij secūdū legē cōmunem a doctoribus in quarto est contiguus inferno damnatorū quia infernus quasi infra terrā in centro terre vlt circa. Secūdū autē priuatā legem aliquibus videtur esse assignatū purgatorium extra talem locum in terra: vt patet in quarto dialogorum per plura exempla.

Duplex autē ē genus

pene in purgatorio principaliter. s. pena damni: que ē priuatio diuine visionis. Secunda dicitur pena ignis in quo aīe ille detinent. Et cū hac duplici pena cruciantur etiā qui sunt in inferno. Est tamen ista differentia: qz damnati in inferno perpetuo torquentur vtrazqz pena absqz spe sue liberationis: scientes se perpetuo sine aliquo refrigerio cruciandos: nunc in aīa: post resurrectōem vltimā in aīa et corpore: vnde et deū blasphemant vt dicitur apo. eos punientē ipm odio habentes et impatientissime et inuiti patientes: sed i purgatorio etiaz vtrazqz pena crucientur damni et se: sus: hoc tamen ad tps et diuturnius et citius et grauius et lenius secūdū debita eoz: et sciunt se inde liberandos: et si tēpus liberationis ignorent: nisi

eis reuelatur: ac etiā cū sint in gratia patienter et
voluntarie ferūt tales penas: et per suffragia nostra
subleuātur: solū autē in aīa cruciātur. **Nā** p^o resur
rectōem generalē locus purgatorij vacu^o rema
nebit sicut nūc limbus p^{ri}m. **Aliter** n. purgabun
tur: qui in fine mundi erūt vel augmēto pene ad
recōpensandū diuturnitatē: vel qz terroribus p^{ri}
cedentib^o iudiciū ita purgabunt: qz pauca et par
ua remanebūt purganda. **Tū** etiā qz satisfactōes
sanctorū que amplius erogari nō hnt in ecclesia
p indulgentias et h^{ic} p^{ri}illis soluēt. **Et** sic intelligit
illud aug^ust. hic ignis. i. purgatorij: et si nō sit eter
nus: miro tñ modo est gravis. **Dicit** n. nō eternus
qstū ad officiū: qz vt dictū ē p^o resurrectionē n pur
gabit aliq^uē: sed eternus ē. i. ppetuus qstū ad sub
stantiā: qz semp durat: cū sit idē cū igne inferni.
Et pena quidē dāni sicut in inferno: ita et in purga
torio ē grauissima sup penā ignis: et oēm aliā que
cogitari posset: vt dicit apte: valeat talis aīa. **Si**
tūnt aīa mea ad deū vniū qñ veniā et apparebo
aī facie dei mei. **Suerūt** mibi lachrymę mee pa
nes die ac nocte. **Tū** n. aīa sepata a corpore intel
ligat deū sumū bonū eius: et ad ipm cōtrahendū
apta existeret: nisi eēt in ea quid inquinatōis pur
gande: de tali dilatione sūme dolet: cū sit ppter
culpā suā: sicut n. videre deū et eo frui ē maxima
delectatio: ita eo priuari p illo tēpore ex defectu
suo ē sūma pena. **Uñ** aug^ust. Alienari a regno dei
carere multitudine dulcedinis dei: tam grandis
pena est: vt nulla ei possint tormenta q notuimus
cōparari. **Ite** chrys^o. Ponamus ante oculos mē
tis: quātū doloris ē excludi et p^{ro}iici a regno celo
rū: quia mibi videt^{ur} grauior gehēna id igne infer
ni. **Quō** autē aīe siue in purgatorio siue in infer
no ante resūptionē corporū crucient^{ur}: ē difficile in
telligere. **Et** circa hoc est quintuplex modus di
cendi. **Im** quinq^{ue} opinionēs modernorū fm pe. de
pal. in. 4. di. 44. **Primus** modus dicendi q di
citur esse durandi in. 4. s. est: qz aliter patiatur aīa
sepata ab igne corporeo: aliter demon et anima i
purgatorio. **Quis** rō est: quia ignis inferni nō po
nitur corporeus: nisi qz afflictorū corpa damna
toz post resurrectionē. **Si** n. aīa sepata solū pate
retur in aīa et nō in corpore: nullus posuisset ignē
inferni corporeū: et hinc ē cōgruū: vt spūs qui ad
penā corpibus reuientur: quales sunt aīe dam
natoz: aliter ab igne corporeo patiantur. **Aliter**
demon qui nūq^u corpori vnitur vt forma: h^{ic} q
dem. s. aīe damnate fm veritatē: ille fm adaptati
onē. **Anime** enim damnatoz cū sciant infallibili
ter: qz resumptis corporibus in igne cruciabunt^{ur}
per verā immisionē: ex ipa consideratione ignis
futuri nociui verissime cruciāt^{ur} mētaliter: et hoc
quidē plus vel minus secūdu q maiori vel mio
ri afflictioni corporali sciāt se resūptis corporib^o
adiungendas. **Sic** igitur aīe dānatoz que cor
poribus reuientur ad penam: patienter ab igne
corporeo secūdu veritatē: qz ille ignis aī resur
rectionem vere timorē et horrorem et per conse

quens tristitiā aīo ingerit: qui post resurrectionē
corpora cū aīabus vere exurit sine cōsumptione
tñ. **Spūs** autē angelicus malus qui nūq^u vnitur
corpore: vt forma affligitur secūdu quandam si
militudinem et adaptationē. **Spūalis** enī tristitia
et delectatio cū sint ignote multitudini: oportet qz
per delectationē et tristitias exp^{ri}mant figurati.
Et cū summus dolor sensibilis sit ille qui est ab
igne: cum sit maxime actiuus: sic tristitia et dolor
spūalis: qui est in angelis per suā vehemētiā: et si
non esset ab igne secūdu rem: dicitur tñ ab igne
secūdu quandam similitudinem et adaptionem
Sicut etiam cū de beatis spiritibus aliquid dici
tur: quod pertinere videtur ad corporalē delec
tationē: vt qz reficiantur vel rideant: debet per si
militudinē intelligi et non corporaliter: cus tota
eorum delectatio et iocunditas sit in consecutiōe
sui finis et non in aliqua re corporali: sic et afflic
tio demonū cōsistit in tristitia: quā habent de se
paratione a fine: in quo summe perficerentur et de
lectarentur: si eū attingerēt et non in aliqua re cor
porali: cū dicitur de eis: qz in igne ardeant. vel se
coribus affligantur. **De** aīabus autē que sunt i pur
gatorio q corporibus suis vnient^{ur} in resurrectionē
generalī sed non ad penā: qz purgatorij non tene
tur: idē tenendū est. s. qz affligunt^{ur} ex hoc qz retar
dantur a diuina visione quedā plus quedā min^{us}
Sicut n. penale est ab ea excludi: sic penale ē ab
ea retardari: ppter vehemētiā igitur hui^{us} pe
ne pnt dici secūdu quādā similitudinē et adapta
tionē pati ab igne. **Et** huic consonat dictus apo
stoli dicentis. Sic saluus erit quasi per ignem in
quo innuitur similitudo. **De** autem aīe patz san
ctorum ante xpi passionem existentes in limbo
ex retardatione visionis diuine non affligent^{ur}
sicut nunc in purgatorio: hoc iō fuit. quia aī pas
sionem christi non fuit tempus perueniendi ad
visionem diuine essentie: cum non esset solum
debitum nature quod christi morte solum est
Sed cum post passionem christi sit tempus per
ueniendi ad visionē dei: nisi anima propria cul
pa vel obligatio ad penam impediāt: ideo non p
tenire nunc penale est: non autem prius: datur ex
emplum de filio regis: qui si non perueniat ad ha
bendum regnum viuente patre: non est ei penale
quia nōdum est tēpus: qz perueniat. **Sed** si mor
tuo patre non obtineret: esset ei dolorosum. **Sz**
istam opinionem videtur pe. de pal. reprobare.
Dicit enim qz dicere qz demones non habent pe
nas nisi carentie diuine visionis. ppter suū pecca
tum: et non patiant^{ur} ab igne: non videtur tutū sen
tire. **Quia** enim creatura rationalis seu intellectu
alis naturaliter desideret beatitudinē naturalem
et supernaturalem: quā vtrinqz habet spiritus do
mini videns: quia neutra harum suarum beatitu
dinū dependet a corpore: et sibi beatitudo natu
ralis est pcesse corpori: illud habet post resurre
ctionem: sed priuatus beatitudine supernaturali
nisi priuaretur etiam beatitudine naturali quam

etiam naturaliter appetit: non esset plene miser. Unde demones ad cōpletā et perfectā miseriam debent priuari nō solū beatitudine supernaturali sed etiā naturali: que est in sui cōtemplatione et prelacione creature corporalis: que priuatio talis prelacionis est: ex hoc q̄ subijciunt creature corporali: et in si. si terre: que in centro eius est infernus: q̄ maxima pena est dñō superbo: q̄ fiat seruus serui: et ad illud qd̄ dicūt de verbis apostoli quasi per ignē: dicendū: q̄ ly quasi non est nota similitudinis sed expressio veritatis vt illud Jo. i. quasi vnigeniti a patre. Expressa igit intentio sc̄a est circa hāc materiā ē: q̄ vere patiant ab igne anime in inferno vel purgatorio. Et ad hoc facit auctoritas augustinus. Ille ignis et nō sit eternus: miro modo est grauis: excedit enim oēm penam: quā vnq̄ aliquis passus est in ista vita. ¶ Secundus modus dicendi qui videtur eē egidij ponit modum cōdem anime et demoni per verā immiſsionem ab igne sine immiſsa noua dispositione. Dicunt enim sic: ignis inferni qui idem est cum igne purgatorii: potest considerari dupliciter. Vno modo secundum se: et sic non potest agere in spiritum. Alio modo vt instrumentum diuine iusticie: et sic potest agere in spiritum et ip̄i vere affligere per verā immiſsionem. Et hoc pbat per rationem et simile. ratio est talis. Instrumentum preter virtutem naturalem videtur habere aliquā virtutem a principali agente: sicut calor qui est instrumentum anime preter suā virtutem calefactiuā: quā habet a se: habet ab anima: cuius est instrumentum virtutem conuertendi alimentum in carnem. Similiter dolobra habet ab artifice virtutem inducendi in lingno formam arce ad quā nō posset ex se attingere. Similiter ignis inferni seu purgatorii prout est instrumentum diuine iusticie: habet aliquā virtutem: per quā potest attingere ad aliquid vltra virtutem sue nature. Tunc arguitur sic. Quicquid deus potest facere mediātibz causis secundis: potest etiam facere sine eis: sed deus potest affligere animā mediante corpore: sicut affligitur nunc sensibiliter: dum est in corpore: ergo potest consimiliter affligere animā sine corpore. si sic: ergo ignis vt est instrumentum diuine iusticie: cum in instrumento sit aliqua virtus vt dictum est principalis agentis: per quā potest in aliquid: in quod non posset ex virtute sue nature. Per simile probatur sic. Sicut sacramenta sunt instrumenta diuine misericordie iustificantis: sic ignis inferni est instrumentum diuine iusticie punientis: sed sacramenta in quātum sunt instrumenta diuine misericordie agunt iustificando animā per alicuius immiſsionem: ergo et ignis: vt est instrumentum diuine iusticie affligit animā per verā immiſsionem. Durand. reprobat hanc opi. inter ceteras inducens hanc rationē: si anima vel demon affligetur per vnā immiſsionem: aut hoc est: quia ignis immittit aliquā formā in animā vel

demonem: aut non immittit formā aliquāz s̄ tantum afflictionem: Si primū scilicet q̄ immittit formā: tunc forma immiſsa aut est spiritalis aut corporalis. non corporalis: quia anima separata non est susceptiua alicuius forme corporalis. nec spiritalis potest esse illa forma: quia illa non potest esse afflictio: quia nihil abijcit: qd̄ sit nature conueniens: eo q̄ non habet contrarietatem ad aliquā formā naturalem: ergo nullo modo anima vel demon affligetur ab igne. per immiſsionem. Si secundum detur scilicet q̄ ignis non immittit formā aliquā nec afflictionem: hoc non potest esse: quia afflictio vel dolor non est aliud q̄ inremissus appetitus contrariū preſens et cognitum. Sed obiectum preſens actum saltem in ordine: ergo oportet q̄ ignis ordine nature sit prius anime nocuus: et deum cognoscat vt nocuus: q̄ sequatur afflictio in anima. Si ergo ignis affligit per immiſsionem verā animā separatā: per quam est ei nocuus: oportet q̄ primū immittat aliquid: qd̄ noceat: q̄ qd̄ cognitū causet afflictionem. De. de pal. opi. predictam egidij videtur sustinere cōtrarias rationes durandi: dicit enim: q̄ cum deus sit immediatior vnicuiq̄ rei et intimior q̄ ipsa sibi: si propter coniunctionem corpus agat in spiritum virtute spiritus creati: multo magis corpus diuinitum virtute spiritus increati. Potest etiam imaginari q̄ preter calorem quo ignis est naturaliter afflictio corporum dedit deus igni infernali quandam virtutem detentiuā vel aliam: ita q̄ omnes damnati tam homines q̄ demones eodē affligerentur: sicut et omnes beati homines et angeli eodem scilicet lumine glorie beatificantur. Sed vna afflictio est a natura ignis puta corporum: alia supernaturalis scilicet spirituum afflictio. Considerandum etiam est: q̄ tā in dolore corporis damnati q̄ spiritus damnati fm opi. thob. ponitur precedere iudicium le sui et afflictio: q̄ tam corpus q̄ spiritum ponit alligari in viciū quod est lesiū sicut carcer: ex qua perceptione sequitur afflictio. Preterea deus potest facere immediate quicquid potest facere mediante causa nec formali nec materiali si sit causa per quam: et multo magis si solum sit causa sine qua nō. Unde cum in dolore in sensu causetur tristitia: in voluntate propter redundantiam inuicem virium: siue dolor sit causa tristicie: per quāz vt plures dicunt: siue sit causa sine qua non: vt alij dicunt: poterit deus immediate causare tristitiam in voluntate sine dolore: in sensu eandem quam poterat consensu mediante: sicut potuit generare hominem sine homine: vnde eandē tristitiaz numero quā in animum heretici dum comburitur: causauit ignis mediante dolore: deus potuit seruare in voluntate: vt secum traheret de corpore exiens: sic intellectus secum trahit species habitus et forte actus que a fantasmate coniuncto suscepit. diffuſe autem ista prosequitur: ibi vide. di. 4. 4. q. 7.

Titulus.

Tertia opinio est: que dicitur henrici animam separatam et demonem affligi ab igne corporeo per veram immisionem: sicut dicit opinio precedens. Sed dicunt isti: quod virtute diuina superadditur anime separate et demoni aliqua qualitas vel habitus supernaturalis: ratione cuius anima separata vel demon non potest pati ab igne: quia secundum se ab ea pati non posset. Ratio sola huius opinionis est sola fuga incognitionis: quod cum isti non possint ostendere: qualiter anima separata possit aliquid recipere: per quod affligeretur adiuuenerunt: quod hoc poterat fieri mediante aliquo sibi diuinitus adiuncto. Sed dicit per. quod istud est minus probabiliter dictum quam primum: quia illud additum anime aut est aliquid corporeum aut spirituale. si spirituale: equalis dubitatio est: qualiter anima separata a corpore: que est spiritus possit pati ab igne corporeo mediante illo sicut sine illo. Si autem illud sit corporeum: tunc aut facit unum suppositum cum anima aut non. si aut non: tunc anima ratione ipsius non poterit pati: quod distinctorum secundum suppositum sunt distincte actiones et passionis. Si vero sunt unum suppositum: aut illud est subiectum anime aut anima subiectum eius: non potest dici quod illud sit subiectum anime: quia subiectum anime non est nisi sua materia vel suum corpus ex quibus coniunctis resultat homo: et sic non esset separata: de qua loquimur. Si vero dicamus: quod anima sit subiectum illius additi: quod ponit corporeale: tunc equalis dubitatio est: quod anima possit recipere illud corporeale accidens: sicut dubitamus: qualiter possit recipere caliditatem vel quacunque qualitatem corporeas. Et ideo ista positio in nullo declarat propositum sed assumit equale dubium. Et si dicatur: quod anima coniuncta per qualitatem naturalem puta intellectum possibilem: sit passibilis a corpore puta fantasmate: multo magis per qualitatem supernaturalem deo faciente ab igne tunc dicendum: deus non potest facere quod potentia feratur nisi in suum obiectum puta quod auditus videat sonum: vel quod et huiusmodi visus audiat sonum. proprium autem passivum a corpore est corpus vel spiritus coniunctus corpori non separatus: propter quod nec spiritus agit in corpus nisi per motum localem nec e converso quid manente quod corpus illud et iste spiritus istud non potest in illud immittere: nec ab isto recipere plusquam non calefactibile potest calefieri. Quarta opinio vicina antiquae ponit motum spiritalem: quo anime puniuntur. dicitur. n. quod in anima separata virtute diuina possunt remanere potentie sensitivae: quod probatur: quia virtute diuina accidens absolutum potest separari a suo subiecto: sed secundum istos potentie sensitivae sunt quedam accidentia absoluta: ergo virtute diuina possunt separari a compositione: in quo sunt tantum in subiecto et remanere in anima separata. Tunc arguitur sic. Verus dolor sensibilis perficitur in actu appetitus sensitivi praevia cognitione sensitiva: sed remanentibus potentijs sensitivis in anima separata potest in eis esse sensitiva cognitio et appetitus consequens: ergo in eis potest esse verus dolor sensibilis et vera tristitia. per. Sed nec

istud valet: quod dato quod deus posset separare accidens absolutum a subiecto: non potest ipsum ponere in ipso subiecto vel quocunque alio: sicut quantitate separata a substantia panis in sacramento: non possit ponere subiective in angelo. Et eo modo potentia sensitiva que est accidens organi corporei: non potest ponere in anima separata: et dato etiam quod posset ponere: adhuc non sufficeret ad hoc quod anima sensibilibus pateretur ab igne: quod obiectum passionis est aliquid nocens: sed non potest dari modus: quo ignis nocet anime separate: etiam si haberet potentias sensitivas: plusquam si non haberet. non enim nocet ex hoc solo: quod cognoscitur quicunque cognitione. Et ideo hoc modo non potest assignari causa passionis ab igne: et sic non potest fieri: quod iste potentie remaneant in corpore mortuo: quod est pars subiecti: quod contradictio esset: quod non viveret: et haberet tamen potentiam vitalem sic nec e converso quod remaneat in anima separata: quod solum est altera pars subiecti. Item et si ibi esset potentie sensitivae: non tamen propter hoc posset ignis agere in ipsas: nec calor in sensum: nisi esset organicus sicut nec calor in visum separatum: quod non est mortuus nisi diaphani secundum actum: sic etiam est de omni sensibili: quod non ageret in sensum nisi propter organum. Quintus modus dicendi est ista. in. 4. c. 6. doc. est talis: quod spiritus incorporeus. scilicet anima separata vel angelus patitur ab igne solum per detentorem per hunc modum: quod spiritus in corpore secundum istos diffinitur loco: ita quod existit in uno loco quod non in alio. Res ergo corporea ex sua natura habet quod diffiniat spiritum: sed non habet ex natura sua quod detineat spiritum: quin alibi possit diuertere. Sed hoc superadditur igni corporeo: in quantum est instrumentum diuine iusticie: quod sic detineat spiritum: quod alibi non diuertat. Et ita efficitur ei penalis retardatio ipsi ab executione propriae voluntatis: ne operetur ubi vult: et secundum quod vult: et tanto plus cruciat: quanto est superior. per. Nec opinio probabilis est: ponendo quod anima separata vel angelus sit in loco per suam cunctiam quia tunc potest virtute diuina detineri in loco ne moueatur ad alium locum: ad quem vellet. Non bene tamen apparet: quod virtus detentiva sit in igne: hoc non obstat posset tamen dici quod dicitur detineri ab igne: quod detinetur in igne: et sic ab eo patitur eo modo quo desiderans mortem et fastidians vitam: dicitur quod anima sua patitur a corpore suo: in quo detinetur. Et nihilominus graue videtur aliquibus: quod iste sit totus modus: quo anima vel demones patiuntur: quia secundum hunc modum equaliter paterentur anima vel demon: si in pulcherrima camera detineretur et optime ornata: sicut patitur ab igne: quia non ponit pati: nisi quatinus detinentur. hoc autem contra non reputatur adeo graue seu penale: sicut predicamus penam damnatorum hominum vel demonum. Et confirmatur hoc: quia sicut damnatorum anime detinentur in inferno: sic anime puerorum decedentium cum originali detinentur in limbo. Si ergo sola detentio est afflictio in demonibus et damnatis hominibus: sequi

tur q̄ aīe puerorū decedentiū cū originali affligū
tur in limbo sicut demones ⁊ damnati: quod est
incōueniēs dicere. Si vero spūs ponat esse in lo
co per operationē solum: tunc vel non bene appa
ret: qualiter patiat̄ a loco per detentionē: quia
operationū quedam manent in agente sicut intel
ligere ⁊ velle: ⁊ per istas non potest spūs magis
esse in loco q̄ per essentiā. Aliē vero sunt: q̄ tran
seunt in materiam exteriorē vt mouere. Et per
has solas potest cōpetere spiritui esse in loco: q̄ti
nus aliquid mouet vel facit circa locum vel cir
ca corpus existens in loco. Nec aut̄ operatio licet
posset conuenire angelis: non tñ possit conuenir̄
animab⁹ separatis: quia anima separata nec mo
uet aliquid quod est sibi cōe ⁊ angelis: nec potest
mouere aliqd corpus ad locū: q̄ cū habeat det̄/
minatū mobile cui vnitur vt forma mediante q̄
mouet. quicqd mouet separata ab eo: nihil aliud
pōt mouere. Si ergo spūs non sit in loco nisi per
operationē: ⁊ nullā talē pōt habere aīa separata:
sequit̄ q̄ ip̄a non sit in loco: ⁊ per consequens q̄
ibi non detineatur: nec per detentionē affliga
tur.

Isti igitur sunt modi ^{bus} qui
doctores nituntur ostendere: qualiter āgelus vlt̄
aīa separata patiat̄ ab igne. Et tñ vt vñ est dic
pe. de pal. vbi sup̄a. Nullus satisfacit intellectui
nec mirū: q̄ ea q̄ sunt fidei: non pñt sciētificē pba
ri: nec rōes i cōtrariū sciētificē solui: p eo q̄ fides
est de his que excedūt rōem naturālē. Circa vlti
mā iam opi. q̄ per detentionē violentā affligat̄
potest hoc p̄babiliter sustineri non obstāte q̄
eam arguatur: siue spūs sit in loco per essentiā
siue per operationē: sed argumenta soluantur: vt
patebit. Et primo si spiritus est in loco per ecēti
am: videntur sequi tria inconueniētia. Primū est
quia sequerēt̄: q̄ cū oēs equaliter detineant̄: oēs
equaliter puniantur. Nec valet si dicat̄: q̄ super
bior plus affligitur: quia aliquando minus super
bus est grauior peccator puta luxuriosus humil̄
Sed dicendū ad istud q̄ est verū de superbia p
ut ē speciale peccatū. Sed quāto quis ē grauior
peccator in inferno: tāto plus odit deum: quod ē
maxima superbia: ⁊ tanto plus ei displicet iusti
cia dei: ⁊ per cōsequens plus affligitur de alliga
tione illa: que quāto est eis magis volūtaria tan
to magis penosa. Scdm̄ incōueniēs q̄ damnat̄
in camera pulchra ita affligeretur sicut in igne.
Et ad istud dicēdū: q̄ cū alligari cuiusq̄ loco sit
eis penosum: quia inuoluntariū vtpote: quia con
tra libertatē suam ⁊ dignitatē alligari tñ vilissi
mo loco est eis penosissimū. huius autem est cen
trum terre: quod est maxime distans a nobilissi
mo corporum scilicet celo. Sed vlt̄ius ibi alli
gari igni: quo debent affligi vilissima corporum
damnatorum: adhuc est magis penosum: licet cō

tra illud vltimum sit illud. **Ite** maledicti in ignē
eternū: qui paratus est diabolo ⁊ angelis eius: q̄
si ille ignis prius sit propter demones q̄ propter
homines. Tertia instantia de pueris ⁊ patrib⁹
in limbo soluitur facile: quia cum voluntas eorū
esset iusta: vult illum carcerem: ⁊ sic non afflige
bat patres nec affligit pueros: quia nihil volūtū
est penosum. Si de animabus purgatorij inste
tur: dicendum q̄ ille carcer eis penosus est: quia
licet volūtarius: est tamen eis propter peccatū
proprium: quod continue est contra volūtates
eorum: quia de peccatis continue dolent: ⁊ per cō
sequens de pena consequente: secus autem est de
peccato originali: cui non debetur contritio. **S**
in ista prima parte deductionis sciendum est: q̄
nunq̄ dicendum est: q̄ spiritus sit ita in loco per
essentiā: q̄ essentiā sit sibi ratio essendi in loco
sic scilicet q̄ essentiā indigeat loco ad sui conser
uationem sicut graue vel leue: vel q̄ circumscri
batur loco sicut quantum. Sed sic q̄ vere essen
tia eius sit in loco diffinitiuē: quia sic est hic q̄ nō
alibi: licet posset nūq̄. Si autem angelus est in
loco per operationem: sic scilicet q̄ quantitas est
ratio substantie essendi in loco: sic ⁊ spiritus ope
ratio: potest responderi ad instantias: etiam dato
q̄ essentiā angeli esset nūq̄ vel ubiq̄. Nam il
lud quod dicit de operatione manente potest di
ci q̄ dato q̄ eius intelligere ⁊ velle fm̄ situatio
nem ⁊ diffinitionem abstraherent a loco sicut es
sentiā: tamen necessario haberet cogitare de in
ferno ⁊ igne eius contra voluntatem suam: pro
pter quod impediretur considerare alia: que ma
gis vellet considerare: quia enim non intelligit
omnia simul: impeditur ab intellectione vnius
per intellectionem alterius. **C**onstat autem q̄
magis est spiritui delectabile ⁊ desiderabile con
templari altissimas causas q̄ corporalia. Un
de penosum est valde spiritui: si contra volunta
tem cogitat de inferno ⁊ igne eius continēte: ⁊
q̄ de eo semper habebit cogitare: sicut homini
bono est penosum: q̄ occurrant sibi cogitationes
turpes contra voluntatem suam vel quecumq̄
alia de re odio habita: de qua nunquā vellet co
gitare: hoc autem est possibile: quia sicut spiritus
separatus semper actu intelligit se propter actu
alem presentiam sue essentie: sic potest deus face
re: q̄ semper actu intelligit aliquid aliud vel per
speciem: que semper sit in actu vel aliter. Et pro
pter hoc vel non cogitat alia: vel non delectatur
in eis: sicut faceret si nihil contra voluntatem su
am cogitaret. Et diceretur sic diabolus semper
secum ferre infernum seu suum ignem: ⁊ per con
tinuatam ipsius cogitationem per quam ipse fm̄
intellectum apprehendentem ⁊ voluntatem re
nitentem semper esset alligatus etiam ante diem
iudicii ⁊ vbiq̄. Secunda instantia de opera
tōe trāscūte si p̄ eā sit āgel⁹ i loco: vt sit det̄ affli
gat̄ vt canis vel equ⁹: qui ē alligatus ad mouēdū

rotā: qua aqua trahitur de puteo: vel damnatus ad metalla fodienda: qz hoc non potest conuenire aīe: que nō est nata mouere corpus nisi mediā te suo corpore. Et dicendū qz et si ita esset: quāuis nesciamus que sit illa operatio. Nā nō esset ignis succēssio: qz ille ignis succensione nō indiget: nec esset motio eius circularis: sicut in sphaera sua mouetur: qz ad hoc sufficeret vnus demon: tñ quecūqz sit illa morio: si cōuenit angelo naturaliter pōt cōuenire aīe separate supnaturaliter. Si n. deus dedit adamāti z magnētū virtutē mouēdi ferruz sine cōtactu: qd alia corpora nō habent: nullum incredibile est: si dicamus qz eandem virtutem det miraculose alteri corpori. Et similē si spūs angelicus a natura habet mouere corpus: nullus incōueniēs vel impossibile videt: qz hāc virtutē supnaturaliter det deus aīe separe vel ad bonum suū: sicut apparet in corpibus assūptis ab aīabus de purgatorio ppetendis suffragiis: vel ad malū suū vt in dānatis. Notandū etiā: qz sicut nullū corpus pōt pati a spū passione: pprie dicta: qz ē abiectio forme cōueniētis z receptio forme dis: cōuenientis: sic nullus spūs pōt pati a corpore cō simili passione. Et iō ille modus passionis qz pōnitur p immissionē: cōiter non tenet. Item si dicatur: qz agēs debet esse nobilius patiēte: verum est de principali agēti secus de instrumētali. Nullus aut ponit qz ignis sit pncipale agēs in afflictō ne aīe: sed vt instrumētū diuine iusticie: z iō non oportet: qz ignis sit nobilior aīa. Et nota qz quīs doctores in pcedētibz loquātur pncipaliter de igne inferni: tñ idē ē de igne purgatorii qz ad modū quo aīa separe affligit ab igne. Sed differunt: vt dictū est in hoc: qz in purgatorio cōfortātur spe sue liberationis: damnati vero sciunt se nā qz euasuros. Et sic dicimus in inferno esse grad⁹ penarū: vt. s. qui multiplicis z grauius peccauit ita z in purgatorio. Et cū grauius sine cōparatio ne sit mortale: cum quo descendit: reprobis ad infernū: qz veniale: hinc etiā pena cuiuscūqz i purgatorio ē: ignis videtur esse minor pena dānati.

De suffragiis quib⁹ a nobis iuuantur. c. z.

DE baculō quo sustē tātur aīe z solantur in purgatorio: q est suffragium ecclesie militantis: vt in eo auxilio pueniant ad triūphantem. Sciendū pmo suffragia p baptizatis defunctis fieri posse z debere: nisi quis decedat in mortali notorio: vel sit canonizatus: qz nō pnt damnari: sed solum eis q sunt in purgatorio. Unde aug. in li. de agenda cura p mortuis dicit: qz quīs nō omnibus p quibus fiunt mortuis suffragia pnt: tamen qz non discernimus qui sint. s. saluati vel damnati: oportet ea p regeneratis omnibus facere: vt null⁹ eorum ptermittatur: ad quos debeant ista beneficia peruenire. Melius enim supererūt ista his

quibus nec obsunt nec profunt: qz eis deerunt qbus profunt: vt habet. 13. q. 2. non extimem⁹. Pz etiam hoc ex auctoritate scripture. z. macha. 12. dicitur: sancta z salubris est cogitatio p defunctis exorare: vt a peccatis soluantur. z intelligitur pro peccatis venialibus non mortalibus: vel pro penis temporalibus debitis z pro mortalibus debitis: de quibus cōtriti fuerunt. Probatur etiam hoc per rationem fm pe. in. 4. Nam tales cū cedentes in gratia sint membra ecclesie z viua ex gratia capacia nostrorū suffragia: quia non in inferno z egētia auxilio: qz nō sunt in gloria sed pena: nec per opera sua valeāt satisfacere: subsidū hīe pnt a nobis. Nam cibus māducatus ab homine in nutrimentū eius diffunditur ad oīa membra corporis eius viua: nō aut pcecisa vel arida. Cū ergo sint illi de purgatorio viua membra militanti ecclesie ex bonis que fiunt a fidelibus: qui sit corpus christi mysticum: inde recipiunt suffragium subleuationis pene vel liberationis citioris: vñ in missis semper oratur pro viuis z defunctis et orationibus alijs generalibus: sed magis pnt specialia suffragia ex intentione facient p illis.

Omnia autem genera

suffragiorum que fieri pnt: cōtinent in quatuor modis: que ponit grego. dicens. Hīe defūctorū quatuor modis soluiūtur. s. a penis purgatorii: qz aut oblationibus sacerdotum aut precibus sanctorum aut charorū elemosynis aut ieiunijs cōgnatorum. 13. q. 2. aīe. Et fm pe. de pal. per oblationem sacerdotum intelligitur missa celebratio: qz ter omnia plus valet siue sit de mortuis vt requiem eterna: siue pro mortuis dominicalis missa: vel de sanctis. per preces sanctorum: intelligūtur preces non solum eorum qui sunt in patria: qui orant pro his qui sunt i purgatorio: pcepue amicis sed etiam preces iustorum viatorū quinetiā peccatorum: si hoc agant vt ministri ecclesie cam officiantes: z oratio dominicalis instituta ab ipso iudice: exinde psalterium piusqz orationes anselmi: similiter z vigilie institute ab ecclesia pro defunctis. z quod dicitur de elemosynis charorū: hoc ideo dicitur: quia communiter amici z consanguinei consueuerunt dare elemosynas pro defunctis suis non pro extraneis: tamen si extraneus daret: etiam valeret defuncto: si dans hoc intendit: z sit in charitate. Elemosyna etiam procurat z ieiunium z orationem illorum quibus datur: similiter de ieiunijs a quocūqz bono fiunt pro defuncto valent ad satisfaciendum pro eis. Et sub hoc comprehenduntur omnes afflictiones corporales vt disciplina. Unde z beatus dominicus sibi dabat disciplinam pro his qui erant in purgatorio: z peregrinationes z indulgentie etiā possunt eis valere: quando a conferentibus extenduntur ad eos: cum scilicet quis viuens vadit ad ecclesiam: vbi est talis indulgentia pro defunctis.

Quod suffragia vale-

ant defuncti s; non oibus ostendit augus. in libro encherid. dicens. Neq; negandū est aias defunctorū pietate suoz posse fletari et infra: cū p baptizatis oibus sunt. s. suffragia. Pro valde bonis sunt gratiarū actiones. Pro non valde malis sūt ppitiationes. Pro valde malis et si nulla sint ad iumenta mortuoz: sunt tñ viuoꝝ consolationes. Quibus aut pñt: aut ad hoc pñt: vt sit plena remissio: aut certe vt tolerabilior sit ipa damnatio. i. s. q. z. tps. Et nota q; glo. magna que ibi est. falsa est in eo qd dicit: mediocriter mali sunt illi: qui egrediuntur de corpe cū mortali nō habētes multa grauiā mortalia. Et subdit: q; talibus suffragia facta pro eis a diminutione pene: a qua tñ nunq; ex toto liberabuntur: sed semp aliquid remanebit. Et hoc oīo falsū est: qz fm tho. in. 4. et alios theologos: in inferno nulla est redemptio: nec quo ad liberationē nec quo ad diminutionē pene nec quo ad refrigerationē in pena: sicut refrigerat portans pondus bibedo. Unde in nullo suffragia eis pñt. Similiter falsū est: qd dicit illa glo. q; mediocriter mali sunt: qui decedunt in mortali. Sed vt dicit pe. in. 4. mediocriter mali et mediocriter boni sunt idē: qui. s. decedūt cū venialibus solū: vel qz hic non complete satisfecerunt: et si in gratiā trāserunt: qui mediocriter mali dicuntur: inq̄tū deficiūt a perfecta malicia: id est qz nō hñt secū mortalia. Mediocriter aut boni dicuntur inq̄tū deficiūt a perfecta bonitate: qz. s. nō sūt sine venialibus: nec plene satisfecerunt i vita. Et quod aug. dicit in dicto. c. tps. q; pñt suffragia aliquibus: vt tolerabilior sit ipa dānatio: nō intelligitur: q; pñt dānatis in inferno ad mitigationē pene: qz nūq; eis minuitur: sed sumit ibi dānationē p deputatione seu adiudicationē ad penā. Sed sicut in mūdo dānari dicūt et dānari nō solū q cōdēnatur ad mortē: sed etiā qui cōdēnāt ad carcerē ad tps vel ad penā pecuniariā de q aliquādo liberat: ita et a iudice deo dānāt aliquis ad penā mortis infernalis: alius ad penā tpālē. i. ad tps in purgatorio. Et hñc scdo sic dānato pñt suffragia vel vt liberet vel vt refrigere. Et de hoc intelligit augus. q̄uis fm vsum loquendi dicamus dānationē deputationē ad infernū: nec ob illud qd cantat in missa p defunctis vbi ecclesia orat dicens. Libera aias oīm defunctorū de penis inferni. Nā infernus sumit ibi large p purgatorio: qz infra est. i. sub terra: et cū subdit Me absorbeat eas tartarus: intelligit ne teneat absorptas aias. i. deputatas inferno. i. purgatorio: sed liberentur.

Queritur autem utrum

suffragia p malos pñt? Rñ. pe. de pal. in. 4. dist. 45. q. i. Pro sūt talia. s. modis. Primo ex opere opato: vt missa boni q̄tū mali: sicut et baptismus

2º ex opere operāte vniuersalis ecclesie cuius

minister est peccator: vt dicēdo vigiliā p mortuis: et non solū p suis parochianis: sed etiā extraneis: qz minister est non solū hī ecclesie: sed vniuersalis. 3º ex opere operāte eius qui rogat vt mandat p se fieri: sicut bonus dñs per malū seruū mandat elemosynā fieri meret et satisfacit. nec ob q; malus nō pōt satisfacere p alio: qz verū est hoc pncipaliter agens: scilicet si instrumentaliter. 4º ex opere opante alteri mandatis: puta ex ecutoris vel alterius p eandē rōe sicut papa mandat fieri solēnes vigiliā p defuncto sumo pontifice de elec. c. maius. li. 6. pōt etiā quis subdito p se et alijs oratōes iniungere: et etiā cōfessor penitenti vt oret p se. 5º ex ope opante ministri: qz ipse opatur aliquo mō. Vñ si prelatus malus iniugat dicere psalteriū p aliquo viuo vel mortuo: et bonus subditus dicat: alias non dicitur intēdens p illo dicere in speciali p quo iniunctū est: vel p q iniungens intendit: pdest illi et si non ex intentione mandantis: tamen mandatarij. Si autem subditus diceret non intendens dicere p aliquo nisi p se ipso ad expletōem obedientie: tñ nō pdeset extraneo illi p quo iniungens intendebat nec expmebat: nec ex intentione mandantis: qui indignus est: nec mandatarij: qui hoc non intendit: sed solum ppter vnionem charitatis cum exequente: alias generaliter non valent suffragia facta p malos: quia cū is qui ad intercedendū mittitur: iniunctus sit irati animus pculdubio ad deteriora prouocatur. di. 49. quod verum est per modum vnionis: quia vnitus non est: nec per modū meriti: quia non meretur: sed quādoq; per modū impetrationis valent: quia oratio peccatorū qñq; est impetratoria p se et pro alijs: vt patet in miraculis: que aliquando sunt per malos ad conuersionem infidelium: sicut iudas cum alijs apostolus sanabat infirmos: sed plus valet suffragium boni bono: quia omnibus modis postmodū plus boni malo: quia per modum frequentis impetrationis: quia voluntatem timentium se facit: etiam pro indignis. 3º mali p bono. 4º mali p malo: qz deus peccatores nō audit. s. sic sicut iustos.

Utrum suffragia pro-

sint ei qui facit ipa pro alijs? Respondit pe. de pal. in. 4. di. 45. q. i. Et quidem in merendo si sit in charitate: nihil minus profunt: q; si pro se fierent: secundum illud. Oratio mea in sinu meo conuertetur. Et quandoq; homo plus meretur celebrando pro alio q; pro se: quia maiori seruiore charitatis accensus videt qui scintillas mittit ad alios et maxime ad inimicos. Secundo valēt facienti suffragium pro alijs: hoc est: est in gloria ad satisfaciendum indirecte: qñ. s. ille p quo fit nō indiget: qz saluatus est: vel qz non ē capax: qz dānat: qñ. s. facies est talis intentōis in habitu: q; p se faceret si crederet nō pficere illi p quo fit: fm illud. Si ibi nō fuerit filius pacis: pax vestra ad vos reuertetur. Luc. 10. c. 1. 3º indirecte per eū cui

suffragiis prestatur: q̄ tenet orare vel alia bona agere, p̄ faciente suffragiū: alias cēt ingratius non reddens antidota: et sic est melius orare p̄ mortuis q̄ p̄ uiuis: q̄ mortui q̄ erunt in paradiso: et sciunt illos q̄ orauerūt p̄ eis vel alia suffragia fecerunt: et p̄ eis orabūt: etiam si suffragantes p̄pter peccatū suū illis non p̄fuerūt: q̄ amicitia cōsiderat affectum plusq̄ effectū: et sūt in charitate perfecta. **Orant. n. sancti p̄ talibus:** inq̄tū est diuini bene placiti. **4°** non p̄dest ad satisfaciendū directe: vt si est mihi iniunctum vnū psalteriū et tibi aliud: dicendo p̄ te vnū: adhuc suū obligat p̄ me ad vnū: sicut si sum obligati ego et tu ticio quilibet in .io. soluendo pro te remaneo obligat p̄ me ticio in decē: et q̄ cū quodlibet bonū opus factū in charitate sit simul et meritorium inq̄tum ex charitate procedit: et satisfactorium inq̄tus lahoriosū est omne opus virtuosū fm̄ tho. in. 4°. inq̄tū meritorium: ita p̄dest facienti etiā p̄ alio puta elemosynā orationē ieiuniū et hī q̄ non aliter: sed inq̄tum satisfactoriū seu pene expiatiū p̄dest ei p̄ quo fit. **Unde** si p̄ se intendit satisfacere sibi valet: si p̄ alio uiuo vel defuncto pro illo satisfaciit: si tñ est capax. i. in statu gratie.

Queritur etiam an ob-

fit defuncto: si omittant suffragia ab eo mandata. **Rñ. pe. de pal. vbi supra.** Equidē q̄ ad meritum nihil obest: q̄ totū in hac vita p̄paratur: respectu cuius bona volūtas p̄ opere reputatur. In alia vero vita meritū nec augetur nec minuit: sed vt dicitur eccle. In quacūq̄ parte lignū ceciderit: siue ad austrū siue ad aquilonē: ibi erit. i. hō i quo statu ceciderit in morte siue in statu charitatis signate per austrū: vbi est intensus calor: siue in statu mortalis culpe signate per aquilonē: in qua regione est intensū frigus ibi p̄manebit. **1°** non obest ei q̄tū ad pene intensiōē: q̄ illa pena cuius aia egreditur: sic ei taxatur q̄ nec augetur nec minuitur. **2°** non obest q̄ ad perpetuationem. Si aliquis sit in carcere pro debito: q̄ alij soluēdū commisit: alio non soluente perpetuo ibi tenebit nisi ip̄e per se soluat: sed si per se manendo in carcere solueret: solutione peracta etiam p̄curatore non soluente: ea facta liberabitur: et sic ē hic. **Sed** si quis mandat solui fore facta: et non soluant: si fuerit in mora soluendi in vita et non penituit damnatur retinendo opus mercenarij vsq̄ mane. Si aut nō fuerit in mora et penituit: tunc nō damnabitur: sed stabit in purgatorio minus: per hoc q̄ solui mandauit: q̄ si per obliuionē veniale nec soluisset nec solui mādasset. **4°** nocet: si quod soluere potuit in vita vel cito post mortē mandauit solui tardius. **Unde** melius faciunt qui in vita sua soluūt testamentum suum: vel anteq̄ bona ad heredes pertineant: quia modicum suffragij in vita plus valet q̄ multa post mortē: postq̄ q̄to citius tanto melius. **5°** nocet sola negligētia p̄curatoris: ad hoc vt diutius ibi moretur: quia

nec ex opere operato: quod non est: nec ex opere operante exequatore liberatur: sic dñs potest excommunicari iuste: quando citatus misit p̄curatores qui non comparuit: cum sit contumacia vera vlt̄ presumpta: ex quo citatus nec per se nec per aliū comparuit: sed quando p̄curator diē accepit: et ip̄e citatus est: non dominus: licet nomine domini p̄pter eius contumaciam dominus excommunicari non debet: cum non sit contumax ip̄e qui citatus non est: licet fuerit negligens in eligendo talem: quia p̄ negligentia sine contumacia non debz quis excommunicari: sed iste mortuus est obligat per se: vnde si nō soluit per se vel per aliū detinebit quousq̄ soluerit per se. p̄ se aut luēdo penā per aliū per suffragia aliorū ab eo mandata et facta vel ab alijs exhibita sua sponte: vnde in decre. is. q. 2. c. qui oblationes dicitur: q̄ debent excommunicari non soluentes legata facta ad pias causas tanq̄ necatores animarum: quia scilicet sunt causa q̄ demorerentur in illis penis a quibus liberarentur citius si fierent: et post annum si non impleantur hī legata per exequutores: pertinet exequutio ad dioecesanum: vt habes supra in ti. de decedentibus ab intestato.

Cum etiā queritur

an suffragia tantum p̄sint his pro quibus non fiunt: q̄tum his pro quibus specialiter fiunt. **Respōdeo** fm̄ tho. in. 4. q̄ suffragia valent defunctis dupliciter: vno modo per modū expiationis: alio modo per modum congratulationis. **Primo** modo extenditur valor eorum ad defunctos fm̄ intentionem facientis: et multo magis sui superioris seu prelati: vnde si intendit pro vno tantum ille solus videtur habere illum valorem expiatiū per quem quis citius liberatur a pena purgatorii vel saltem principaliter habet illum valorem. **Si** autem dicat pro .io. defunctis: cum ille valor sit finite virtutis: et determinatorum graduum: et si nobis ignotorum: puta decē: quilibet habebit vnum gradum: vnde non tantum quantum si p̄ vno tantum dixisset missam: vel aliud suffragium fecisset: quāuis enim christus qui est in sacramento sit infinite virtutis: non tamen ibi infinite sed virtute finita operatur quantum ad effectum sacramentalis: alioquin si totam suam virtutem exerceret vna missa: omnes de purgatorio liberaret. **Non** ergo p̄sunt his pro quibus non intenditur: immo forte nihil pro quibus nō intendit nec valet exemplum positum a quibusdam scilicet de doctrina et candela accensa que sit pro aliquo speciali: seu accendatur vt pro domino: et tamen seruit omnibus in domo: quia hoc accidit ex necessitate nature illud op̄a ex intētiōe: et hoc de suffragio misse quātum ad valorem principales qui est ex sacrificio eius. **Nam** quantum ad valorem qui est ex orationibus: que fiunt in missa et officio: valet omnis missa omnibus defunctis: quia pro omnibus ibi oratur.

